

Splošne vesti

— Uvažujte! Cenjeno učiteljstvo dravske banovine opozarja Učiteljski dom v Ljubljani, da pripravljajo priročnik zbirko šolskih spomin-skih proslav za vse leto v vezani in nevezani besedi. Vsebovala bo tudi primerne igrice in prizorčke. Ko bo snov vsaj v glavnem zbrana, bomo razposlali poziv na prednaročilo.

— Izvrstno priročno učilo je zemljevid »Kamniške planine, Ljubljansko polje, Gorenjska ravnina«. Njegovo rabo pri pouku je priporočila šolska oblast. Naročite ga! Pri večjem naročilu stane samo 4 Din. Dobite ga pri Učit. domu v Ljubljani.

— Himen. Tov. Mahkota Milan, učitelj v Hrastniku se je poročil z gđ. Pavlo Hallerjevo, učiteljico v Dolu pri Hrastniku. Zavednemu stanovskemu in sokolskemu paru želimo obilo sreče.

— Dne 15. aprila 1934 poteče 80 let, kar je bil rojen prof. Anton Bezenšek, glasnik zblivanja vseh bratov na slovanskem jugu. Da se primerno proslavi 80 letnica zaslužnega prosvetnega delavca med južnimi Slovani, je sklenil podpisani odbor, da se bo vršilo prihodnje leto spomladski odkritje spominske plošče na Bezenškovi rojstni hiši v Bukovju pri Celju. Za to slovesno prireditev, ki se je bodo udeležili tudi bratje Bolgari, bo izdal odbor monografijo o prof. Antonu Bezenšku z obširnim življenjepisom in popisom njegovega velikega in plodonosnega delovanja med južnimi Slovani. Knjiga, ki bo izšla ob začetku leta 1934., bo obsegala nad 100 strani velike osmerke in jo bo krasilo nad 20 slik na finem umetniškem papirju. Ker bo knjiga v resnici monumentalno delo, ki bo dostojno predstavljalo veličino našega rojaka, ne le pri nas, ampak tudi izven mej ožje domovine, jo bo skušal podpisani odbor nuditi pod lastno ceno, zato, da se delo čim bolj razširi med ljudstvom. V ta namen vrši odbor nabiralno akcijo za zbiranje prostovoljnih prispevkov oziroma zbira naročnike vnaprej, da more vsaj približno določiti naklado. Kdor pošlje vsaj 20 Din vnaprej, se mu dopolnje knjiga kakor hitro izide, priporočeno na njegov naslov, do čim bo veljala v prodaji najmanj 30 Din. Delo bo jako dobrodošlo šolskim in prosvetnim knjižnicam. V primeru pojasnili in drugih obvestil pa se blagovolite obrniti na naslov: Dominih Bezenšek, Ljubljana, Zeljarska ulica 6.

— »Nova kuharska knjižica« je izšla in bo posebno dobro došla podeželskim dekliskim nadaljevalnim šolam. Knjižica ima v kratkem podan nauk o hrani, kuhinji, kuharici itd. Vsebuje 200 prav dobrih receptov, ki tvorijo lepo zaokroženo celoto vseh potrebnih navodil. Posebna prednost knjižice je, da se je avtor oziral le na domače pridelke in s tem tako rekoč dokazal, da je ves import pridelkov in izdelkov živilske stroke popolnoma nepotreben. Prav bi bilo, da se ta knjižica potem šol razširi po deželi. Naroča se v Učiteljski knjigarni ali pri tov. Božo Račiču, Rožna dolina pri Ljubljani. Cena Din 10.—, pri večjem odjemu postop.

— Vsa šolska vodstva opozarjamo na letošnji cenik veletrgovine s semeni Sever & Komp. v Ljubljani, ki je zelo uporaben pri kmetijskem pouku, saj so precej izčrpna navodila sestavili in pregledali naši najboljši strokovnjaki. Tudi na novo pridejani podatki o zdravilni učinkovitosti rastlin bodo prišla vsakemu učitelju v šoli in izven nje zelo prav. Po informacijah, ki smo jih dobili pri tvrdki Sever, bi bila firma zelo hvaležna vsakomur, ki bi jo opozoril na zdravilne moči tistih kulturnih rastlin, o katerih doslej ni mogla dobiti zanesljivih podatkov in s katerimi bi prihodnje leto izpopolnila cenik. Tudi razna druga opozorila, katera bi pripomogla k še večji

točnosti in izpopolnitvi cenika, bi rada upoštevala pri prihodnji izdaji. Razen cenika je izdala ista tvrdka tudi letos dva letaka (iste velikosti kot sta lanska o domačih in tujih ptičih) o vlaknastih, oljnatih in krmskih rastlinah. Slike so čedno barvane in opremljene s točnimi popisi in podatki, ki bosta izvrstno služila kot učila na vsaki šoli. Letake prodaja po lastni nabavni ceni po Din 150 trgovina s semeni Sever & Komp v Ljubljani, kjer se jih lahko tudi naroči. Šole naj nikar ne zamude ugodne prilike in naj si za mal denar nabavijo izvrstne pripomočke za pouk.

— Elektrotehniški vestnik je splošna revija, ki ga izdaja Zdrženje elektrotehničnih obrti za dravsko banovino. V zadnji številki, ki je izšla meseca decembra (23. dec.), je priobčena izčrpna statistika vseh električnih central v banovini. — Ker se mnogi učitelji zanimajo za to panogo našega gospodarstva in ker je med njimi cela vrsta gospodarskih delavcev, bodo gotovo naročili to številko, ki se razpečava za malenkostno ceno Din 12.—. Knjižnice učiteljev-kulturnih in gospodarskih delavcev ne bodo ostale brez te številke. Naroča se v Učiteljski knjigarni.

Osebnostne zadeve

— i Napredovali so učitelji (ce) v VIII. skupino: Hrček Marija iz Polja; Pustotnik Marija iz Slivnice; Čeh Ivo pri Sv. Ani v Sl. g.; Križnar Vilma iz Blok; Radonič Ana iz Loškega potoka; Gerbič Lambert iz Sp. Polskave; Grim Gabrijela iz Cerkelj. — V VII. skupino: Korman Alojzija iz Vuhreda; Novak Gregor iz Vrhniške; Unger Matilda iz Ruš; Podboj Elza iz Begunj; Gselman Roza iz Cvena; Ivanuša Angela iz Fikšincev; Apih Marija iz Hoč; Svetek Pavla iz Šmarjete; Šobar Marija iz Toplice; Lešnik Terezija in Jožefa iz Podove; Leskovec Amalija iz Krke; Furlani Ladislav iz Gor. Jezera; Mahnič Ivana iz Zagorja; Mrak Marta iz Mengša; Likar Marija iz Ruš; Zvan Andrej iz Koroške Bele; Frece Valentin iz Koprivnice; Jaklič Vida iz Gerlinev; Kline Drago iz Senogave; Damjanič Draga iz Celja; Gradišar Ana iz Brezovice; Uršič Anton iz Horjula; Omerza Zdravko iz Ljubljane; Hribnik Edvard iz Zirov; Koritzky Marija iz Šmartna pri Litiji; Zupančič Andrej iz Mokronoga; Bizjak Marija iz Mokronoga; Brezovnik Ivana iz Mokronoga; Bizjan Lea iz Tržišča; Štraus Berta iz Doberne; Šavnik Renata iz Tržišča. — Prevedeni v IX. skupino: Prek Pavla iz Dobrepolja.

Učiteljski pravnik

— § Pripravnikom sporočamo v zadevi vrnitve odtegnjene stanarine za čas od 1. aprila 1931. do 1. aprila 1932., da se bodo poslani priznanice v kratkem realizirale potom dravske finančne direktorije v Ljubljani. To v znanje vsem, ki se obračajo v tej zadevi na sekcijo JUU.

Mladinska matica

Odkar smo uvedli popust na knjige M. M. smo razprodali 2629 izvodov rednih publikacij (od teh 739 vezanih), 375 izvodov izrednih publikacij in 84 vezanih letnikov »Našega roda«. Sezite po knjigah, dokler je še kaj zalogo!

Pri naročilih na posamezne številke »Našega roda« po 20 par, naj vsak navede, ali

vesno vkorakali. Vsak je komaj čakal, da prebere še drugi napis in vzradoščen je bil, ko je čital: »Smuk mojstri!« Nič ne podvomil, da to ne utegne biti res, ko se bo vračal.

Tisti, ki se niso bili v Gorjušah, so občudovali prelepo gorsko vas. Po globeli in ob straneh raztresene kočice so nas kar klicale in vabile pod svojo streho. Med njimi pa se je kakor velika snežna kepa belila nova, komaj pred petimi leti zidana, moderna enorazredna šola. Razdelili smo se po hišah, za središče pa je bila prijazna Torkarjeva domačija. Uredili smo še vse potrebno, zvečer pa smo se sestali v šoli, kjer so bila izdana podrobnejša navodila za naslednje dni.

Z mirno vestjo lahko rečemo, da je smučarstvo naš najstarejši narodni sport. Naši smučarji pa so lahko ponosni tudi na to, da kar jih pa najbrže malo ve, da imamo prav Slovenci najstarejša tozadevna pisana poročila. Ze Valvazor omenja v svoji četrti knjigi, dvajsetosmo poglavje, kako praktični in iznajdljivi so Bločani. Pa vendar temu se je pri nas gojenje sistematičnega smučanja zelo pozno razvilo. Danes imamo najrazličnejše tozadevne tečaje, tako za zabavo, za razvedrilo, za začetnike, boljše, stare, mlade, pa tudi suhe tečaje. Kdor pa hoče imeti od smučarskega tečaja in sploh od smučanja res kaj užitek in koristi, naj ve, da jih bo deležen samo takrat, če se bo zavedal resnosti in nalog, ki jih nalaga človeku ta bela umetnost. Kaj mu pomaga ves komfort, luksuz in komodnost, pa tudi napor, če pa ni prodril v vse one tajne, ki so vsaj za začetnika težko razvojljive. Resnost, red, disciplina pa volja so predpogoji in poroki za uspeh. Za tak tečaj in tako vodstvo smo se odločili tudi mi, saj je prav tako resno smučanje za učitelje ogromnega pomena.

zeli po več izvodov iste številke, ali kolikor mogoče različne.

Izšla je 4. številka »Našega roda« z naslednjo vsebino: Černejeva: Pisemce. Novoletna (pesmi). Hafnerjeva: Simnov Lipa. Magajna: Zaklad. Pirnat: Stari pomorci smo. Gorše: Mlada leta slavnega kiparja Iv. Meštroviča. * * *. Brdavs (slikopis). Milkovič: Medved Marček. Sicherl: Mladi smučar. Herfort: Prijatelj. Novak: Otroška delavnica. Andr.-Vlad.: Praktična uporaba narodnih vezenin. Obširni sta nadalje rubrike Doma in po svetu in Mladina piše. Platnice prinašajo uganke, za katere so razpisane nove nagrade.

Številka je izšla s prav lepo naslovnostjo stranjo Milka Bambiča. V ilustrativnem delu sta zastopana M. Gaspari in Janez Trpin. List prinaša fotografiji 2 Meštrovičevih del in mnogo drugih zanimivih slik.

Naša gospodarska organizacija

—g Samopomoč učiteljskih otrok ima danes 132 članov, ki so zavarovali skupaj 224 otroke. Zdruga izplačuje zavarovancem odpravnino ob doživljenjski polnoletnosti in posmrtno zavarovalstvu v primeru otrokove smrti. Odpravnina oz. posmrtnina znaša tolikokrat po 10 Din, kolikor znaša število zavarovancev. Podpora znaša sedaj 2240 Din. Prijavite še danes svoje otroke od 3.—10. leta v Samopomoč učiteljskih otrok v Ljubljani.

—g Poziv učiteljsvu. Uprava Učit. samopomoči v Ljubljani je razposlala v zadnjih dneh — ostanek razpošlje v teh dneh — okrog 250 pisem kot agitacijo za nabiranje novih članov. Ta pisma so (ali bodo) prejela ravnateljstva srednjih, strokovnih in meščanskih šol, vsa sreska učiteljska društva, upraviteljsva večjih osnovnih šol in nekateri tovariši in tovarišice, za katere vemo, da so US naklonjeni. Uprava US vse imenovane vlijudo prosi, da puste krožiti v pismu jim poslani letak »Učit. samopomoč« in »nabiralno polo«. Po zaključku nabiranja naj prijave (nabiralno polo) vrnejo naši upravi. Priporočamo se našim agilnim zaupnikom in članom US, da pri prvem zborovanju priporočijo našo zadrugo vsem onim, ki še niso naši zadržniki. Posmrtnine se ravna po številu članov: večje število — večje posmrtnine. Uprava se nadaja boljših odzivov in se vam vsem že danes prav lepo zahvaljuje.

—g Učiteljski dom v Mariboru. Izkaz za december 1933: Darila: Šoli Sv. Križ pri Mariboru in Sv. Jurij ob Pesnici namesto venca na grob umrlega tov. Berceta 105 Din; učit. društvo za ptujski okraj 482 Din; učit. društvo za ormoški okraj v spomin 60letnice E. Gangla 100 Din; Franjo Tušak, Tezno, nabral med tovariši o priliki pogreba tov. A. Brumna v Ptuj 88 Din; neimenovan 300 Din; I. Womer, Maribor, namesto venca na grob tov. A. Brumna 100 Din; Anton Hren, Studenci, v spomin 7. I. 1934. umrle hčerke Ljubice 500 Din; Vodenik Šime in Franja, Kranj, namesto šopka na grob Hrenove Ljubice 100 Din. — Najlepša zahvala! Gospodarska podjetja: zemlji-vi 8680, slike 2925 Din, grb Din 7750. — Na deležih je bilo vplačanih 1150 Din.

—g Učiteljskemu domu v Mariboru je poklonil tov. Venigerholz iz Središča kot letoletno darilo delnico PAP v znesku 500 Din z vsemi kuponci. Tov. Hren pa je daroval v počaščenje spomina svoje rano umrle hčerke Ljubice 500 Din.

—g Učiteljski dom v Ljubljani potrjuje prejem 150 Din, ki jih je poslalo Gornjegrajsko učit. društvo. Učiteljstvo iz Vrčje je poslalo v spomin Ganglove 60letnice 100 Din. Vsem prav iskrena hvala!

Blagajnik.

Ekskurzijski odsek

PRVI SMUČARSKI IZLET EO.

Po smučarskem tečaju, ki ga je priredil EO v božičnih dneh od 27. decembra 1933. do 4. januarja 1934. na Gorjušah, so izrazili člani željo, da naj bi se prirejali vsako nedeljo skupni smučarski enodnevni izleti kamorkoli že. Odsek je to željo vzel na znanje in tudi praktično pričel izvajati to lepo zamisel.

Prvi tak izlet je bil v nedeljo. Okrog 15 tovarišev in tovarišic se nas je zbralo pred kolodvorom in z jutranjim vlakom smo se odpeljali na Vrhniko. Sneg je bil kot nalašč za smuko, vreme pa prav tako. Vrhniški tovariši, ki je čital že v dnevnem časopisju valilo in načrt našega izleta, nam je pripravil lepo presenečenje. Preskrbel je sani in vozni-ka. Veselo razigrane volje smo dirčali Skyje-ring po cesti proti Strmci. Po strašnih, kakor za stavo stegnjenih ridah Vrhniško-Logaške ceste smo se privlekli veselo razpoloženi do razpotja proti Strmci. Po dobrem polurnem dirčanju smo bili v čudovito lepem smučkem svetu Strmce. Kdo bi si ne privoščil nekaj krepkih sunkov in še bolj krepkih pik! Od tam smo krenili po spodnji poti do Velike kapele in koj nato v Zaplano, kamor smo pridirčali v zložen smuku do šole. Šola je dvo-razredna, moderno zidana. Postavili so jo leta 1930. Po prijaznem sprejemu tov. upravitelja in po ponovnem mazanju smuč in želeca smo krenili na Ulovko. Vrh Ulovke je visok 815 m in je raz njega krasen razgled na vse strani. Če se komu ljubi štetj cerkve in cerkvice, ki se vidijo s tega vrha, jih lahko našteje 58. Z Ulovke smo mahlni čez Jamnik na Kuren proti Stari Vrhniški. Globača in ride v globači, pa ponve in jame in Grive in še Bog ve kaj vse, nas je tako neumljeno prekucavalo, da je dobra volja priklopela do vrhunca. Prav takrat pa smo že pridirčali na Vrhniko. Ob pol sedmih zvečer smo bili v Ljubljani vsi enih misli: Prihodnjo nedeljo bo svidenje! — Izlet za prihodnjo nedeljo bo javljen v dnevnem časopisju.

Šolski radio

—r XV. teden. V torek, dne 23. januarja bo obravnaval gosp. Marjan Tratar temo: »V zdravem telesu — zdrava duša«. Razpored: Uvodna beseda o zdravju. Kratak pregled razvoja telesne vzgoje od najstarejših narodov do danes v smislu gornjega naslova. Pomen Sokolstva za razvoj in dvig Slovanstva — predvsem bratske CSR in Jugoslavije. Zakon SKJ in novi zakon o telesni vzgoji pri nas. Nekaj določb in razlaga tega zakona ter kako se bo uvedla pri nas obvezna telesna vzgoja. Pred oddajo naj se ponovi zgodovina telovadbe in Sokolstva, kar bo najboljše priprava za gornjo temo. — V petek, dne 26. januarja bo govoril gosp. Pero Horn »O lepem vedenju«. Razpored: 1. Moje vedenje do součencev. 2. Kaj dolgujem vsem drugim. 3. Kaj drugi sklepajo iz mojega vedenja. — V soboto, dne 27. januarja bo oddajala ob 10. uri »Svetosavsko šolsko proslavo« Pravoslavna cerkvena občina.

PROGRAM ODDAJ V FEBRUARJU.

Sobota 3. februarja ob 9. uri: Strossmayerjeva proslava; 1. dekl. mešč. šola v Ljubljani.

Torek 6. februarja: Ob obletnici Vodnikovega rojstva; g. dr. Rudolf Kolarič.

Petek 9. februarja: Narodna pesma i pri-povetka; dr. Rupel.

Torek 13. februarja: Pravljice; ga. Minka Kusova.

Petek 16. februarja: Kaj lahko otrok materi pomaga; ga. Andreja Grumova.

Torek 20. februarja: Potovanje po naši sosednji Rumuniji; g. dr. Valter Bohinec.

Petek 23. februarja: Moji starši so tako sitni; g. Pero Horn.

Torek 27. februarja: Uskoki — čuvarji našega morja; g. Viktor Pirnat.

—r Kmetijska radio predavanja. V nede-ljo dne 21. januarja ob 7. uri 45 minut: O selekciji kulturnih rastlin II.; gosp. ing. Ferline Bogdan. Ob 16. uri: O rastlinskih boleznih; gosp. ing. Zaplotnik Ivan.

VEČ NAVEZANOSTI!

Danes teden sem v članku »Šolski radio v službi vzgoje«, napisal nekaj misli o poslanstvu, ki ga ima naša institucija na vzgojnem polju. Dovolil sem si nasvet, da ne bi brisli-rali dela našega odseka pri organizaciji, da ne bi v mikrofon govorjene besede brez haska šle mimo nas. Prav gotovo ni bil v teh besedah kak ožitek, namenjen temu ali onemu. Prav nasprotno! Vem za precej šol, ki ne zamude nobene oddaje šolskega radia in se deloma tudi pripravijo na napovedano predavanje. In vendar, besede govorjene v mikrofon, grede kljub temu še vedno lahko mimo!

Temu bi morali priti v okom! Vodstvo naše postaje je že pred 4 leti delalo na uresničenju ideje šolskega radia. Banska uprava je izdala zadevno dovoljenje in oddajo tudi — financira. Je to vendarle precejšen znesek, ki naj bo narodno vzgojno dobro naložen. Odsek za šolski radio ima s pripravami in sejami, z dopisovanjem in drugim mnogo posla in truda. Škoda bi torej bila velika, če bi šli uspehi mimo. To pa bi se kaj hitro zgodilo, ko bi sam ne poznal potreb, ki jih ima mladina. Verujte mi, da ni lahko misliti na vse! Tudi ni prijetna tista misel: »Bog ve, kako je današnja oddaja ugajala!« Tako predavatelj kakor tudi odsek sta potrebna in željna več zveze s poslušalci.

Vse drugače je predavatelju, ki zazna, da so ga tu in tu poslušali, dobro razumeli in ali se z izvajanjem strinjajo ali ne! Ni potrebno, da bi potem nastala polemika, kaj drži in kaj ne, dobro je pa vendarle, da predavatelj izve za mnenje poslušalcev. Seveda je tako mnenje kaj čisto zelo krivično, treba ga je pač previdno izraziti. Pa tudi odseku bi prišla taka poročila v korist. Odsek bi se mnogo lažje gibal in bi mogel še bolj izbirati med predavatelji in zlasti med snovjo. Tako bi končno mogel sestaviti program po nekem določenem sistemu. To vemo vsi, da so priložnostna predavanja lepa in razveseljiva, sistematična pa so globlje segajoča.

To bi se dalo doseči s sodelovanjem poslušajočih šol.

Zato si dovolim izraziti svoje mnenje. Ko že »žrtvujemo« čas za poslušanje, pa tudi za pripravo na predavanje, vzemimo si še pol ure časa drugi dan po predavanju in se z otroki nekoliko porazgovorimo o njem. Videli in spoznali bomo zelo zanimive stvari: kako so otroci poslušali, kako se zanimali, kaj in kako so razumeli in kaj ne in — kar je glavno in izobraževalno in vzgojno — kaj in kako morejo slišano vzporediti s svojim lastnim doživljanjem. Brez tega zadnjega je šlo predavanje — mimo! Tudi potpisna in druga abstraktna predavanja se dajo uporabiti za aplikacijo. Zlasti pa zgodovinska, pri-rodopisna in vzgojna. Tu in tam daje predavanje lepo snov za spise naloge. Pri vsem tem pa učitelj spozna duševno-vzgojno in inteligenčno višino učenčeve. To pa je tudi važna pridobitev.

Odseku za šolski radio bi potem kratko sporočili, kakšen je bil prejem, ali ni bila beseda morda prehitra, kako so otroci razumeli in sprejeli dotično predavanje in kakšnih predavanj si žele.

To bi bil dragocen material za odsek, plodonosno delo za naš izobraževalni in vzgojni radio in študij za naše stanovsko delo. Zrtev pa bi bila majhna, morda 1 dopisnica mesečno.

Vrh tega bi rasla navezanost na naš radio in počutili bi se ob njem kot sodelavci močnejši in zadovoljnejši.

Pero Horn

niso nič manj pihali od vola in konja. Marsi-kdo se je ugriznil v koleno, pa je krepko stisnil zobe, da bi ga ne bilo morda še kdaj sram. Globača sama in ride v njej so sličile skrivnostnemu snežnemu rovu, ki ne more držati nikamor drugam, kakor samo v raj snežnih poljan. Gospe so pihale, gospodje s kapami so si brisali pot. Vročina jim je silila v srajco in suknjič. Pa jo je urezal gospod Jože v svoji inteligentni butici in zataknil suknjič za oprtnik. Globača ni odjenjala, pa tudi gospod Jože ne. Še srajce se je znebil. Kaj pa zdaj? Iz kože bi skočil in noge bi odgriznil, tako ga je strupilo. Obupal bi, kaj neki bi naredil? Pa so vriskali pred njim in za njim mladi, življenja polni ljudje. To ga je menda vzpodbujalo. Na vrhu nas je skozi tenko megleno kopreno prvo pozdravilo sonce. Vrnili smo mu krepek »smuk« v pozdrav.

Čakalo pa nas je še večje presenečenje, katerega se ni nihče nadejal. Pred vhomom v vas so nam preljubi Gorjušani postavili — slayolok. Koketno se je belil v soncu napis: »Pozdravljeni začetniki!« Obstrmeli smo. Šolski otroci, na smučeh, stoječi v dveh dolgih vrstah ob vsaki strani gazi, so nam zaklicali v pozdrav prisrčen »smuk«. Iz vrste je stopil mali slavnostni govornik, dvignil glavo po gorjuško, se oprl na palice in slovesno spregovoril: »Pozdravljeni zakasneli začetniki i beli umetnosti. Mi, gorjuški šolarji, vam želimo v naših snežnih Gorjušah obilo zabave in dobre ga smuka. Želimo vam tudi, da bi se v teh kratkih dneh, ki so vam dani, izurili tako, da boste s ponosom prebrali drugo stran napisa na slayoloku. Tole gorjuško čedro pa vam poklanjamo v spomin kot naj-dražje naših dedov in pradedov. Kadar se bo kdo ob njih spomnil na Gorjuše, naj ve, da bo pri nas vedno in povsod dobrodošel.«

Ko se je gospod Jože zahvalil mlademu navdušenemu govorniku in sprejel prvo tro-fejo na svoji težavni križevi poti, smo slo-